

det da egentligt er, hvorover der saa stærkt klages ved Loven af 19de Februar 1861. Jeg tror, at den har virket sundt og godt og navnlig bevirket, at meget Gods er gaaet over til Selveiendom, som under de tidligere Forhold neppe vilde være blevet solgt, og jeg skal endnu kun bemærke ligeoverfor det ærede Medlem, som saa ofte fremdrager Ballø og Bemmetofte, at netop paa disse Stiftellers Godser er for flere Aar siden Godset taxeret, og, saavidt jeg veed, gaaer det godt med Overdragelsen til Selveiendom. Men ogsaa i saa Henseende kunne vistnok flere ærede Medlemmer, som ere tilstede, give bedre Oplysninger end jeg.

B. Christensen: Forsaavidt den ærede sidste Taler sagde, at Mange af os dømte gunstigere om Loven af 19de Februar 1861, da den udkom, end det synes at stemme med vore nuværende Fordringer og vor nuværende Stilling til den, maa det være mig tilladt for mit Vedkommende udrykkelig at bemærke, at jeg i sin Tid meget ugjerne gif ind paa den nævnte Lov, og at ikke blot jeg, men ogsaa 4 andre af mine politiske Venner, der Alle endnu sidde her i Thinget, medens desværre en femte, det daværende Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds, ikke mere er paa sin Plads, fremkom med en utvivlsom Udtalelse af den Dom, vi sædvede over denne Lov. Jeg skal i. Ex. nævne efter et Exemplar af „Nørre-jydsk Tidende“, jeg her har i Haanden, at der under 4de October 1862 udgif en offentlig Udtalelse i et Circulaire til alle vore Venner angaaende de Betæneligheder, vi havde ved Loven, hvori der anføres, at da den laa til Behandling i Rigsdagen, udtalte undertegnede B. Christensen sig saaledes: „Jeg antager ikke at Loven i sine umiddelbare Følger vil være videre fordeelagtig for de nuværende Fæstere. Naar jeg desuagtet stemmer for den, saa er det, fordi jeg i Principet seer en Anerkjendelse af, at Staten bevarer Rettigheden og Forpligtelsen til at tilsee og lede dette Forholds Ordning og Udvikling. . . . Jeg fastholder med fuld Overbevisning og Fortrosthed, at Formaålet, saavel i mit Fædrelands almindelige som i Fæstebondestandens og i Godseiernes særlige Interesse, ikke er en

Forbedring af Fæstelovgivningen, men en fuldstændig Ophævelse af dette Forhold ved Fæstegodsets Overgang til Selveiendom.“ Ærede Medlemmer ville deraf see, at jeg ikke hører til dem, der i sin Tid lovede sig særdeles Meget af Loven. Jeg skal ikke opholde det høie Thing med at bemærke, at det Samme gælder navnlig med Hensyn til den nuværende Folkethingsmand for Svendborg Amts 3de Valgkreds (S. A. Hansen) og den daværende Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning).

S. A. Hansen: Det tør maaskee være mig tilladt at give en Oplysning angaaende et Punkt, der blev berørt af det ærede Medlem for Maribo Amt (S. Hage). Han omtalte den Stilling, hvorunder Fæstefamilien paa den til Inddragning bestemte 10de Gaard kunde komme ind, og han fremhævede, at Fæstefamilien maatte komme til at lide derunder, men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at der i selve Loven af 19de Februar 1861 er taget Hensyn dertil, idet det i dens § 2 hedder: „Naar Eieren sælger eller arveskifter med Ret til at sælge og pantsætte til en Bruger af det til Inddragning bestemte Areal, hans Børn, Svigerbørn, Stedbørn eller Nlethørn, noget andet Sted paa Godset, hvorpaa der ikke findes Familier, der have Børn, Svigerbørn eller Stedbørn, da skal dette anses som solgt i Henhold til denne Paragraph.“ Derved er der opnaaet en Udvei, som vistnok i mange Tilfælde vil medføre, at ogsaa Familien paa den 10de Gaard kan komme i Betragtning ved Bortfæstning ligesaavel som de øvrige Familier.

Alberti: Jeg skal ikke omtale Loven af 19de Februar 1861 angaaende Fæste; det er jo rimeligt, at denne Lov vil komme under nærmere Forhandling, dersom Hovedspørgsmaalet om Selveiendomsloven kommer videre frem her i Thinget. Jeg vil derimod holde mig bestemt til den Sag, som her foreligger, nemlig Spørgsmaalet om en ny Forklaring og Udvikling af Loven af 15de Juni 1792. Det har glædet mig, at den høitærede Minister vil understøtte Forlagsstillereens Be-